

Анонимизиран текст

Превод

C-870/19 - 1

Дело C-870/19

Преюдициално запитване

Дата на постъпване в Съда:

26 ноември 2019 г.

Запитваща юрисдикция:

Corte suprema di cassazione (Италия)

Дата на акта за преюдициално запитване:

19 септември 2019 г.

Касатор:

Prefettura Ufficio territoriale del governo di Firenze

Ответник по касационната жалба:

MI

**CORTE SUPREMA DI CASSAZIONE
(ВЪРХОВЕН КАСАЦИОНЕН СЪД)**

[...]

Второ гражданско отделение

[...]

постанови настоящото

ОПРЕДЕЛЕНИЕ ПО ДВИЖЕНИЕТО НА ДЕЛОТО

по жалба [...], подадена от:

PREFETTURA UFFICIO TERRITORIALE del GOVERNO di FIRENZE,
представявана от временно изпълняващия длъжността префект, [...]

касатор,

срещу

MI, [...]

[...]

- ОТВЕТНИК -

срещу решението на [...] TRIBUNALE di FIRENZE, [...];

[...] [ориг. 2] [...]

[ориг. 3]

Като установи, че:

Prefettura — U.T.G. di Firenze (териториална правителствена служба Флоренция) [...] оспорва постановеното от Tribunale di Firenze решение с жалба, в която е изложено едно-единствено основание и по която ответникът е представил отговор.

С оглед на по-доброто разбиране на настоящия казус обобщава накратко следното:

С обжалваното съдебно решение е уважена въззивната жалба на MI, по отношение на когото са констатирани 24 нарушения на член 19 от Закон 727/1978 като са съставени множество приложения към преписката по делото протоколи във връзка с непредставянето на регистрационните листове за няколко различни дни.

С обжалваното пред настоящия съд от административния орган касатор съдебно решение [...] (*обстоятелства, които не са от значение за преюдициалния въпрос*) е изменено обжалваното преди това с въззивна жалба решение на първоинстанционния съд, с което се отхвърлят жалбите срещу посочените протоколи за установяването на нарушения на C.d.S (Codice della strada, Кодекс за движение по пътищата), като по същество последицата от установяването на оспорените нарушения е сведена до налагането на едно-единствено наказание.

Ответникът моли да се отхвърли жалбата и представя писмена защита.

[...] [ориг. 4] [...]

[...] (*данни относно производството пред националния съд*)

МОТИВИ:

- 1.- Като основание за обжалване се изтъква нарушението и неправилното прилагане на член 19 от Закон № 727/1978, както и на [член] 14, параграф 1 и член 15, параграфи 2 и 7 от Регламент (ЕИО) № 3821/1985 във връзка с член 360, параграф 1, точка 3 с.р.с. (Codice di procedura civile, Граждански процесуален кодекс).

Накратко се твърди, че обжалваното решение е неправилно, тъй като по отношение на нарушението на посочената правна уредба в областта на регистрационните листове на монтирания в превозното средство тахограф в него се приема, че непредставянето на посочените листове може да се санкционира само доколкото това се изисква в нормативната уредба („регистрационните листове за текущата седмица и тези, използвани от водача през предходните 15 дни [(или)...] след 1 януари 2008 г. [от] текущия ден и предходните 28 дни — вж. цитирания член 15), като се налага само едно наказание за едно нарушение, а не — както е направено в конкретния случай — с налагането на множество наказания, които се отнасят до отделните по-кратки периоди, включени в предвидения в нормативната уредба период.

Административният орган касатор изтъква по-конкретно, че настоящият спор е същия като **[ориг. 5]** хилядите спорове, които понастоящем са висящи пред съдилищата по целия полуостров“, като след като излага изключително противоречивите направления в съдебната практика по този въпрос иска по-специално по спора да се постанови тълкувателно решение.

- 2.- След като надлежно изложи основанията за обжалване, настоящият съд е длъжен да отбележи следното:

MI е нарушил член 15, параграф 7 от Регламент № 3821/1985, изменен с член 26 от Регламент (ЕИО) № 561/2006.

В посочената норма се предвижда, че: „водачът трябва да представи при всяко поискване на инспектора: i) регистрационните листове за текущата седмица и тези, използвани от водача през предходните 15 дни, ii) картата на водача, ако притежава такава, и iii) всеки ръчен запис и разпечатка, направени през текущата седмица и предходните 15 дни [...] Независимо от това след 1 януари 2008 г. периодите по точки i) и iii) обхващат текущия ден и предходните 28 дни“.

Следователно, като се има предвид изложената приложима правна уредба, разглежданият понастоящем правен спор не може да се реши, без да се направи тълкуване на цитираната и възпроизведена правна норма.

[ориг. 6]

Всъщност, ако посочената норма се цитира в смисъл, че водачът е длъжен да спазва само една-единствена форма на поведение, което се състои в представянето на листовите относно определен брой работни дни наред със

задължението да ги представи в пълен обем на извършващите проверката лица, неспазването на тази разпоредба може да доведе само до едно-единствено нарушение именно защото поведението само по себе си е от един-единствен вид.

Последицата от изложеното е, че единствената форма на поведение може да доведе до едно-единствено нарушение и да се наложи едно-единствено наказание, без да е налице кумулиране по същество и независимо от броя на отделните случаи, в които водачът не е в състояние да представи листовете.

Ако обаче нормата се тълкува в смисъл, че се отнася до поведение, което може да се раздели на отделни действия, то е възможно да се съставят толкова протоколи за констатиране на нарушение колкото са дните (или, както е в конкретната хипотеза в производството, групи от дни), за които не е изпълнено задължението да се представят листовете.

Настоящият съд вече е имал възможност да разгледа в друг аспект (решение № 17073 от 3 август 2007 г. на Касационния съд, отделение по трудови спорове) въпроса за поведението, което трябва да възприеме предприятието, което на основание на член 14, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 3821/1985 е длъжно да съхранява регистрационните листове най-малко една година след тяхното използване.

[ориг. 7]

Различната функция и разумът на последната разпоредба обаче сами по себе си не могат да имат за последица, че в разглежданата в настоящото производство различна хипотеза се прилага едно-единствено поведение и едно-единствено наказание, макар текстът на цитирания член 14, в който се предвижда наказание за всеки отделен липсващ лист от дните, в които е управлявано превозното средство, може да доведе до заключението *a contrario* и при липсата на изрично потвърждение по този въпрос, че е налице едно-единствено съставно нарушение и съответно едно-единствено наказание за нарушението, уредено в цитирания член 15.

На изложеното на последно място тълкуване може освен това да се противопостави друго тълкуване, което предлага по-целесъобразно решение спрямо евентуалното заобикаляне или недопускането на кумулиране в нормативното съдържание на уредбата [...] (данни за националното производство) или в по-голяма степен е в съответствие с критерия за по-голяма строгост.

Всъщност добре известен е *obiter dictum* в решението на Съда на Европейския съюз от 9 февруари 2012 г., C-210/10, постановено по дело, което има за предмет преюдициално запитване [...] от унгарска [юрисдикция].

При разглеждането на посоченото дело относно пропорционалността на наказанията именно в областта на нарушенията при използването на тахограф, се изтъква че“... [в] това отношение член 19, параграф 1 от посочения регламент налага на държавите членки да определят „правила относно санкциите, приложими **[ориг. 8]** при нарушения [...], [които] следва да бъдат ефективни, съразмерни, възпиращи и недискриминационни“.

Очевидно това трябва да доведе до налагането от страна на всяка отделна държава на наказания, които са адекватни и са в зависимост от общата продължителност на срока (28 дни), а не от отделното ежедневно извършвано нарушение, което евентуално може да се кумулира, като също така признатата и релевантна последица от това е, че възпиращото действие на наказанията безспорно не може да се постигне чрез практиката да се налагат многобройни наказания, които са евентуално непропорционални поради несъответствието със съставното поведение на бездействие.

Тъй като според настоящия съд и с оглед на изложеното по-горе става въпрос за положение на обективна несигурност относно тълкуването на правото, може само да се отправи преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз с цел предоставянето на тълкуване по-специално по следния въпрос:

„Може ли в конкретната хипотеза на водач на моторно превозно средство член 15, [параграф 7 от Регламент № 3821/85] да се тълкува в смисъл, че тази норма предвижда едно единно съставно поведение, с което се извършва едно единство нарушение и за което се налага едно-единствено наказание, или в смисъл, че посредством кумулиране тя може да доведе до установяване на толкова нарушения и налагане на толкова наказания колкото са дните, за които не са представени регистрационните листове на тахографа **[ориг. 9]** в рамките на предвидения период от време („текущия ден и предходните 28 дни“).

По изложените съображения

Настоящият съд

[...] (*позоваване на правото на Съюза*) определи преписката да се изпрати на Съда на Европейския съюз, за да се произнесе по реда на преюдициалното производство по горното запитване.

[...] (*данни за спирането на националното производство*)

Постановено на [...] 19 септември 2019 г.

[...]